ceret mihi, nisi liberrimâ voluntate diras Passionis ac Mortis spicu-
stinere oestrem, liceret inhibito cursu Passionem recusare, & devitatô mor-
tû mortem effugere: sed tempus hoc, quod elegi, crucem reposcit, & fla-
rissimus erga humanum genus amor Passionem parturit. Adest, inquam,
us: quô arduum illud Redemtionis opus, quod ante Orbis incunabula
atus sum, perficiendum restat. Lapidum ante jacturas ictusq recusa-
, crucem praestolatur: Structas circa juga montium insidias effugi,
m per Adamum in lignô suppliciô Crucis mortem medicaturus, ipseq &
clavis affixus immissa per lignum mala averruncaturus. Passionis
meæ necisq Autores Pharisæi erunt ac Scribæ: qui Mosaicam pra impo-
fastûs, quô feruntur, impetu sibi transcripsere cathedram, ipsi ex merâ
diâ & odio Prævaricatori cuidam è medio vestro (utinam nescirem
itorem meum!) calcar addentes atq stimulum: ut vera cum ipso Diaboli
ipia sint, maneantq. Vobis a., vobis, ô mei, acerbissimam Passionem
n praenuncio, quô de spontaneo meo Spiritu certiores reddamini: neve
, si venerit tempus, quô me furentes Turbæ abripient, de potentiâ meâ
tuetis. Pam facilè namq mihi foret Adversarios meos unô verbô com-
ere, aut vultu atq adspectu exterrere: quam facilè Patri meo cælesti
multas Angelorum myriadas mittere auxilio. Hos equidem et Ego hodie
rocinctu haberem, nisi mê ultrô pro Salute mundi ad exitium offer-
. Nolite a. de Capitum vestrorum periculô extimescere: non enim
passionem vestram requiro: sed solum me Mortis faucibus objicio: ut,
quô undiq sceleris imminet, meo tantum sanguine pietur: neve cædes
a nocentiores inimicos meos faciat. Tu interim, mi cælestis Pater,
Divum Cœli Numen, respice meos, quos jam pavor & horror occupat:
firma eosdem, ne inter proximè futura tormenta mea fides illorum
illet: neve fortè Satanas, qui velut tritici grana cribrabit ipsos, quicquam
obtineat. Id stabile ad constantiam, id fidei vinculum erit. O di-
am vocem! O Cedro digna verba! O verba in cælô nata, ô è cælô pro-
ta verba! Quô tua, æterne Dei Fili, quô tua tendebat humilitas?
ô tua desinebat gratia? quô procedebat Pietas? quô excrescebat be-
nitas? quô tuus pergebat amor? quô abibat tua Passio? Nos ini-
è egeramus, tu poenas sustinebas liberè. Nos facinora admiseramus,
ultricem dexteram ferebas liberè. Nos inobedientes fueramus, Tu obe-
ens Patri usq ad Mortem, ad mortem usq crucis inobedientiæ
imen luebas ~~miserè~~ liberè. O amorem! ô gratiam! Judicate, judi-
te, Auditores Venerandi, de liberrimâ Salutis nostræ Promi condi
ssione ac Morte: judicate, et dicite mihi, quæ, qualis, ac quanta li-
rtas illa fuerit, quâ crudelissimum suppliciorum Crucis perpessus est
lvator. Neq tamen Stoæ imaginemini vobis heic velim libertatem,
jus horrida vox apud Romanæ porticus Zenonem, Senecam, legitur:
Quocunq respexeris, ibi malorum finis est. Vides illum præcipitem
cum? Illac ad libertatem descenditur. Vides illud mare, vides
ud flumen, illum puteum? Libertas illic in imo sedet. Vides